

PO SPALIO VĒLIAVA

VISU ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĒSI

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 77 (1715)

1958 m. rugsėjo mėn. 27 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

apie LKP Rokiškio rajono komiteto plenumą

Š. m. rugsėjo mėn. 25 d. įvyko Lietuvos Komunistų partijos Rokiškio rajono komiteto plenumas.

Plenumas apsvaustė partijos rajono komiteto sekretoriaus drg. B. ŽEMAIČIO pranešimą „Dėl priemonių ideologiniam darbui rajone pagerinti“ ir priėmė atitinkamą nutarimą.

Plenumas atleido drg. V. MICKĮ iš partijos rajono komiteto sekretoriaus pareigų, kaip išvykusį mokytlis, ir išrinko drg. E. ZALUBAITĘ partijos rajono komiteto sekretoriumi.

Platesnę medžiagą apie plenumą skaitykite sekančiame numeryje.

UŽBAIKIME SILOSAVIMĄ

Šiais metais mūsų rajono žemdirbiai neblogai pasidarbavo gaminant silosą, sukaupti tvirtą pašarų bazę. Priėmę socialistinius įsipareigojimus pagaminti kiekvienai karvei nemažiau 10 tonų sultingų pašarų, rajono kolūkių brigadininkai, žemės ūkio specialistai mobilizavo kolūkiečių jėgas ir pasiekė gerų rezultatų — šiai dienai rajone užraugta vidutiniškai beveik po 6 tonas siloso kiekvienai karvei. Atskiri kolūkiai viršija šį skaičių. Štai Marytės Melnikaitės vardo kolūkis jau turi pasigaminęs daugiau kaip po 10 tonų siloso kiekvienai karvei, „Tikruoju keliu“ — po 7,5 tonos, tiek pat turi siloso „Už taiką“ žemės ūkio artelės nariai. Tai jau neblogi rezultatai. Tačiau tokia padėtis toli gražu ne visuose kolūkiuose. Paimkime kad ir „Naują gyvenimą“. Kada dar anksčiau artelės pirmininkas drg. Tūska buvo kritikuojamas už lėtą siloso gamybą, jis išdidžiai atsakė:

— Viščiukus rudenį, o ne pavasarį skaičiuoja. Atseit, nestrūpinkite, siloso bus daugiau, negu bet kuriame kitame rajono kolūkyje. Bet štai jau ir ruduo. Imkime ir paskaičiuokime drg. Tūskos „viščiukus“ — siloso čia užraugta vos po 4 tonas kiekvienai karvei, o per paskutinį penkadienį iš viso prie silosavimo niekas nedirbo. Įdomu, iš kur gi atsiras žadėtasis silosas ir kada? Gal iš sniego jį užraugs drg. Tūska?

Žlugdo siloso gamybos planus „Nemunėlio“ kolūkis. Per paskutinį penkadienį čia taip pat neužraugta jo nė gramo, o iš viso tėra vos 27 cent kiekvienai karvei. Ar žino tokią padėtį šefuojanti organizacija — rajono ryšių kontora ir jos viršininkas drg. Urbonas?

Dar labai mažai turi pasigaminę sultingų pašarų „Ragelių“, „Artojo“, „Šetekšnos“ ir kai kurie kiti rajono kolūkiai.

Dabartiniu metu užgriuvo kilas svarbus darbas — bulviakasis, bet lygiagrečiai reikia ir silosuoti. Būlina kuo skubiau balgiti kukurūzų derlių, dar kai kuriose rajono žemės ūkio artelėse yra nenuimty žalių mišinių, ateina laikas silosuoti ir šakniavaisių lapus. Visi šie darbai reikalauja iš kolūkių valdybų bei partinių organizacijų kuo rimčiausio dėmesio, nes žiemą karves šersime pašaru, o ne pažadais.

TSKP XXI suvažiavimo garbei — 70.000 metrų viršplaninių audinių

Juodupės vilninių audinių fabriko „Nemunas“ darbininkų, inžinierinių-technikinių darbuotojų ir tarnautojų

Kreipimasis

į visus rajono pramonės darbuotojus

Draugai! Vištoje mūsų plačiojoje šalyje diena iš dienos stiprėja visallaudinis socialistinis lenktyniavimas neeilinio Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimo garbei. Tokiomis gamybinio pakilimo dienomis mūsų įmonės kolektyvas, apsvaustęs visas savo galimybes, kaip dovaną neeiliniam TSKP XXI suvažiavimui ir Lietuvos Komunistų partijos 40-mečiui, įsipareigoja:

1. Viršyti gamybinį planą pagal bendrąją produkciją 8 proc.
2. Išpildyti audinių planą pagal artikulius 100 proc.
3. Sutaupyti žallavos mišinio 2,5 proc., vilninių verpalų — 1,5 proc. ir pusgaminių — 0,5 proc. nuo jų apyvartos.
4. Išleisti virš plano 70 tūkst.

(Kreipimasis apsvaustytas ir vieningai priimtas „Nemuno“ fabriko darbininkų, inžinierinių-technikinių darbuotojų ir tarnautojų susirinkime)

metrų audinių iš sutaupytos žallavos ir pusgaminių.

5. Sumažinti gamybinių įrengimų prastovėjimą 30 proc., palyginus su 1957 metais.

6. Viršyti verplimo ir audimo įrengimų planinį našumą 3 proc.

7. Gauti 400 tūkst. rublių ekonomijos iš įgyvendintų racionalizatorinių pasiūlymų.

8. Fabriko gatavų audinių metinį planą įvykdyti iki gruodžio mėn. 5 dienos.

Mes kviečiame visus rajono pramonės darbuotojus įsijungti į socialistinį lenktyniavimą ir naujais gamybiniais laimėjimais sutikti įžymiąją sukaktį — Lietuvos Komunistų partijos 40-meį ir neeilinį TSKP XXI suvažiavimą.

LKP Rokiškio rajono komitete ir rajono DŽDT vykdomajame komitete

Dėl „Nemuno“ fabriko darbininkų, inžinierinių-technikinių darbuotojų ir tarnautojų kreipimosi į visus rajono pramonės darbuotojus

LKP rajono komitetas ir rajono DŽDT vykdomasis komitetas pritarė „Nemuno“ fabriko kolektyvo kreipimuisi į visus rajono pramonės įmonių darbuotojus.

Partijos rajono komitetas ir rajono DŽDT vykdomasis komitetas stūlo visų rajono pramonės įmonių administracijoms, partinėms, komjaunimo ir profsąjunginėms organizacijoms apsvaustyti nemunėlių kreipimąsi ir priimti naujus socialistinius įsipareigojimus Lietuvos Komunistų partijos 40-mečiui ir neeilinio TSKP XXI suvažiavimo garbei.

Žinios

apie linų rovimą, bulvių kasimą ir rudeninio arimo eigą rajono kolūkiuose 1958 m. rugsėjo 25 d. (plano įvykdymas procentais)

Ein. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nurau linų	Nukasta bulvių	Suarta dirvių
1.	Liudo Giras v.	58,3	10,6	—
2.	„Naujas gyvenimas“	35,3	16,0	—
3.	„Nemunėlis“	2,5	4,2	—
4.	Marytės Melnikaitės v.	103,0	3,3	—
5.	„Pergalė“	100,0	3,3	0,5
6.	„Pilis“	87,1	7,5	4,3
7.	„Pirmyn“	37,5	10,0	—
8.	„Rageliai“	68,8	4,0	—
9.	Salomėjos Neries v.	60,0	18,1	—
10.	„Socializmo kelias“	70,0	8,6	—
11.	„Tarybų Lietuva“	90,0	12,5	—
12.	„Tikruoju keliu“	71,4	6,0	—
13.	„Žvaigždė“	100,0	11,1	—
14.	„Artojas“	77,0	2,8	29,5
15.	„Atžalynas“	85,7	6,6	—
16.	„Duokis“	51,6	6,6	—
17.	„Gegužės Pirmoji“	100,0	20,0	—
18.	„Jaunoji gvardija“	68,5	8,0	—
19.	„Lenino kelias“	56,5	—	—
20.	Mičurino v.	92,0	10,0	—
21.	„Šetekšna“	80,0	10,0	6,7
22.	„Už taiką“	66,6	5,0	1,0
23.	„Vyturys“	12,1	2,2	—
24.	„Žalgiris“	92,0	—	13,7
Viso:		66,8	7,7	2,4

LAUKTI NĖRA KO

Praėjusios šalnos dar reikiamos spartos. O dar blogiau, kad kai kurie kolūkiai visškai nepradėjo bulviakasio. Tokių užkietėjusių apsilaidėlių tarpe galima paminėti „Lenino kelias“ kolūkį, kuriam reikia nukasti 97 ha bulvių.

Į klausimą, kiek kolūkyje nukasta bulvių, artelės pirmininkas drg.

Zaborskas atsako:

— Gal penktolika, gal dvidešimt ha ir nukasėme.

Tikrumoje kasėjų rankų dar nematė nė viena bulvelė, o apie 15 ha nukastų bulvių, tur būt, pirmininkas Zaborskas susapnavo.

O sparčiai vykdyti bulviakasi kolūkyje yra sąlygos. Eilėje brigadų jau baigtas derliaus nu-

DIENOS TEMOMIS

Pieno primilžiai neturi mažėti

Rudenį, kada sumažėja ganykloje žolės kiekis ir naktys tampa ilgesnės, šaltesnės, gyvulius reikia papildomai šerti žaliuoju pašaru. Priklausomai nuo to, kokioje ganykloje ganomos karvės ir koks jų pieningumas, kiekvienai karvei papildomai duodama nuo 20 iki 60 ir daugiau kilogramų žalių sultingų pašarų. Žaliojo pašaro papildomam karvių šėrimui kiekvienas kolūkis gali užsiauginti žaliame konvejeri, tačiau mūsų rajone tai dar per mažai praktikuojama. Rudenį kaip papildomą pašarą galima naudoti ankstyvąjį silosą, runkelių bei daržovių lapus, kuriais šeriant melžiamas karves žymiai padidėja pieno produkcija.

Papildomą pašarą šerti karves geriausia dienos poilsio metu arba vakare. Karvėms duodama tik šviežiai nupiauta žolė, nes suvystę gyvuliai daug blogiau ēda. Šakniavaisių bei daržovių lapai naudojant šėrimui nuplaunami, kad ant jų neliktų žemių.

Ganykliniu laikotarpiu, o ypač rudenį, kada žolė būna menkesnės vertės, reikia karvėms duoti druskos. Druska gerina gyvulių apetitą, karvės suėda žymiai daugiau žolės. Vėlyvą rudenį kaip papildomą pašarą gyvuliams galima duoti ir šieną, palaipsniui karves prantinti prie šėrimo tvartinu laikotarpiu.

Šaltesnėmis naktimis, o ypač kada prasidės rytinės šalnos, reikia karves varyti į patalpas ir pašerti žaliuoju pašaru ar koncentrais.

ėrimas bei žiemkenčių sėja. Todėl brigadose pakankamai yra laisvų rankų. Be to, kolūkis turi vieną bulviakasę, kuri gali pakeisti apie 20 žmonių. Deja, ji bulvių kasimui nenaudojama.

— Tegul velniat kasa tomis bulviakasėmis, — atsako pirmininkas drg. Zaborskas, — o mes kaip nors išsiversime ir be jų, ateis dar „bobų“ vasara, ir mes parodysimė, ką galime!

Panašiomis mintimis, belaukdamas gražaus oro, gyvena ir „Žalgirio“ kolūkio pirmininkas drg. Tamošaitis.

Laukti nėra ko. Kolūkių pirmininkai drg. drg. Zaborskas ir Tamošaitis privalo nieko nelaukiant mobilizuoti visus kolūkiečius bulviakasio darbams paspartinti. V. Dūdėnas

„Nemuno“

dovanos

Tėvynei

Albertas

Lukšys —

mašinistas

Tarptautinė padėtis

Tikrasis žudiko veidas

Kas delsia kasti bulves

„Žvaigždēs“ kolūkyje neskubama

— Štā savaitē brigada bulvīņu nepradēs kasti,—kalbējo kolūķio kontoroje I brigados brigadinīko pavaduotojas Petras Griškēnas. — Kitu darbu laukuose daug. Dar reikia nuplauti apte 4 ha vasarojaus, derliu nuo 5 ha suvežti, linus nurauti nuo 6 ha ploto. Nespēsime...

Panašius žodžius buvo galima išgirsti ir iš III brigados brigadinīko pavaduotojo Jono Tamulėno lūpų.

— Kitā savaitē nukasime, — ramiausiai prabilo jisai.

Sučirškė telefono skambutis. Kolūķio pirmininkas Bareišis pakėlė ragelį.

— Ar laukiate talkininku padėti bulves nukasti? — pasigirdo ragelyje Juodupės vidurinės mokyklos direktoriaus drg. Marcijono balsas.

— Puiku, — apsidžiaugė pirmininkas. — Atvažiuokite.

Taip išsprendė bulvīņu derliaus nuėmimo klausimas. Bet jeigu nebūtų pasistūlę patalkininkauti moksleiviai, kažin ar šiomis dienomis „Žvaigždēs“ kol-

ūkyje būtų pradėtas bulviakasis.

Kolūkyje žiemkenčių sėjos planas rugsėjo 20 d. įvykdytas vos 33,3 proc. Iš kulta tik žiemkenčių veislinė sėkla, nors kolūķis turi dvi kuliamašias mašinas. Kolūķio laukuose dar tebegeltonuoja dideli plotai nenuplauto vasarojaus, daug dar jo nesuvežta į daržines. Žemdirbiai visai dar nepradėjo rudeninio dirvų arimo.

— Traktoriai buvo sugedę, todėl visi darbai ir susivėlino, — aiškina kolūķio pirmininkas. — Turime tris nuosavus traktorius, bet visi seni, remonto reikalauja...

Vėlai, labai vėlai susirūpinta ramontui!

Kolūkyje yra 36 ha bulvīņu. Negi vien talkininku rankomis jos bus nukastos — vertėtų ir patiemis šeimninkams daugiau susirūpinti, kad laiku ir be nuostoliu būtų nuimtas bulvīņu derlius.

Nešeimninkiška kolūķio valdyba, kad nepasiruošė bulviakasiui, nenumatė jokių mate-

rialinio paskatinimo priemonių kasėjams. Tai — didelė kolūķio valdybos klaida. Šiuo atveju kolūķiečiai nebus suinteresuoti sparčiai nukasti bulves.

Kolūkyje nesistengtama pakelti žmonių aktyvumo, kad darbas visose kolūķinės gamybos šakose vyktų sklandžiai. Kolūķio vadovams dar labai trūksta rūpestingumo, kad iki šio laiko taip neatsakingai uždeklamai rudens darbai. Nesunku suprasti, kokius dėl to nuostolius turės kolūķis. Argi galima su tuo taikstyti toliau? Aišku, negalima!

D. Rimkutė

KUSTANAJAUS SRITIS.

Komjaunimo-jaunimo brigada Nr. 3 iš Ševčenkos vardo kolūķio — viena iš geriausių Taranovsko rajone Už spartu derliaus nuėmimą ji apdovanoja partijos rajomo ir rajono vykdomojo komiteto pereinamąja Raudonąja vėliava.

Brigadoje—3600 ha kviečių pasėliu. Visi jie iškulti. Iš kiekvieno ha vidutiniškai gauta po 20—22 cnt grūdų.

Nuotraukoje: komjaunimo-jaunimo brigados Nr. 3 lauko stovykloje.

APYBRAIŽA

Šeštadienio popietę į fabriko klemą įsiveržė būrelis karštai besiginčijančių moksleivių.

— Ei, kur jūs, peštukai? — sušuko įkandin sargas.

— Mes pas dėdę Lukšį, — choru atsiliepė vaikai.

— O kam jums taip pristreikė dėdės — ar kailis panžo?

Vaikai nusijuokė, o vienas, strazdanom nusėtu veidu, kuriame styrojo šauniai į viršų užsiritę nosikė, paaiškino:

— Mums ginčą reikia išspręsti.

— Kokį ginčą?

— O gi mano ir šito, va, senio, — pirštu parodė mažiuką, kurio apvalus kaip mėnulis veidas buvo kupinas savo vertės pajautimo.

— Neplepėk, — seniu pavadintas trūktelėjo savo draugą už rankovės, ir vist būriu pasu-

Yra apie ką kalbėti ir DUOKIŠKYJE

Šių metų rugpiūčio mėnesį prie rajono liaudies švietimo skyriaus veikianti švietimo taryba apsvartė klausimą dėl mokyklų darbo ruošiantis paminėti Lietuvos Komunistų partijos ir pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje 40-mečių. Švietimo taryba šiuo klausimu priėmė konkretų nutarimą ir išsiuntinėjo jį mokykloms vykdymui. Tarpe kitų nutarime išdėstytų priemonių, viena buvo ypatingai svarbi — mokyklos privalo rinkti savo miesto, gyvenvietės, apylinkės revoliucinės praeities medžiagą, išaiškinti kritusius kovotojus už Tarybų valdžią, parodyti šiaurinė mūsų dirbančiųjų buitį, jų pasiektus laimėjimus įvairiose liaudies ūkio šakose tarybinės santvarkos metais. Netektų ir įrodinėti, kad tokios medžiagos sukauptimas mokykloje būtų labai didelis indėlis į visą mokomąjį-auklėjamąjį darbą, į mokinių politinio sąmoningumo augimą. Juk taip dažnai būna, kad faktai, pro kuriuos mes kasdien praeiname, lieka nepaminėti tol, kol mes iškeliamo juos, išaiškiname. Taip yra ir su visa eile puikių mūsų laimėjimų, mūsų darbo pergalų, pasiektų tarybinio gyvenimo sąlygose. Reikia tik tuos laimėjimus mokėti propaguoti ir jie patys kalbės už save.

Deja, to iki šio laiko nesupranta vienos iš jauniausių rajono vidurinių mokyklų — Duokiškio mokytojų kolektyvas. Įžymiajai sukak-

ko prie fabriko pagin dinio korpuso.

.. Ritmingai dundėjo fabriko širdis. Vaikų būrelis apsuptas šnekėjo dėdė Lukšys — lokomobilio mašinistas.

Ginčas buvo greit išspręstas. Laimėjo jį mažasis „išminčius“ Kaziuukas, tvirtinęs, kad spaliai į fabriko įėjainės kūryklą patenka automatiškai, o ne rankomis paduodami, kaip teigė išdidus priešgina Vytukas. Tačiau ir Kaziuuko „gudrybė“ greit paaiškėjo. Pasirodo, jam apie šią naują pasakojo brolis — fabriko darbininkas. Tačiau vaikus domino ne tiek pats ginčas, kiek savo akimis pamatyti naują įmonės įrengimą — spalių cikloną, pasikalbėti su dėde Lukšiu, kaip kad jie vadino šį seniausią fabriko darbininką.

— Štai į šį bokštą ir patenka spaliai, — aiški-

čiai čia ruošiamasi nepatenkinamai, arba, tiksliau sakant, iš viso nesiruošama. Jau tas faktas, kad mokykloje nėra reikiamos vaizdinės agitacijos, kalbančios apie artėjanį 40 metų, rodo, jog tiek mokyklos vadovybė, tiek mokytojų komjaunimo organizacija dar nesurūpinę šiuo svarbiu klausimu. Tiesa, mokykloje yra sudarytas planas, kurio, kaip mokyklos direktorius drg. Janukėnas tvirtina, vienas egzempliorius net į rajono liaudies švietimo skyrių nusiųstas, tačiau drąsiai galima tvirtinti, jog planas sudarytas tik tam, kad to reikalavo aukščiau stovinčios organizacijos. Plane tenumatyta vos kelios priemonės, bet nėra konkrečių jų įvykdymo datų, atsakingų žmonių. Tokia padėtis susidarė todėl, kad pats mokyklos direktorius drg. Janukėnas laikosi neteisingos pažiūros šiuo klausimu, motyvuodamas, jog Duokiškio apylinkėje nieko nėra tokio, apie ką būtų galima kalbėti į žymiojo 40-mečio progą. Drg. Janukėnas, tur būt, pamiršta, jog Tarybų valdžios metais Duokiškio apylinkė iš pagrindų pakeitė savo ekonominį bei kultūrinį veidą. Vietos žemės ūkio artelės kolūķiečiai kasmet sėkmingai didina gyvulininkystės produktų gamybą, jų darbdarais darosi vis turtingesnis. Tarybų valdžia į Duokiškį atnešė mokslo šviesą, knygą. Ar galėjo kas pagaltoti buržuazijos valdymo metais, kad tokiam mažyčiame bažnytkaimyje gali veikti vidurinė mokykla? Dabar ji yra ir sekančiais mokslo metais išleis pirmąją abiturientų laidą. Didelį populiarumą apylinkės

gyvenlojų tarpe įgavo tarybinė knyga. Darbo žmonės pamilo biblioteką, pamilo meno saviveiklą, įdomius vakarus, kuriuos suruošia Duokiškio jaunimas. Štai tie patys esmingiausi mūsų naujo gyvenimo bruožai, apie kuriuos reikia šiandien kalbėti, kuriuos reikia aiškinti mūsų moksleiviams, jei juos norime išauklėti komunistinės visuomenės statytojais. Būtina mūsų priaugančiam kartai parodyti ir tai, kad viskas, kas šiandien pasiekta, kainavo daug tarybinių žmonių jėgų, darbo, daug kraujo ir gyvybių. Tas pats „Duokiškio“ kolūķis kūrėsi žiaurios klasinės kovos sąlygose, kada sužvėrėję buržuaziniai nacionalistai, vietinių buožių remiami, iš pasalių žudė partinius ir tarybinius darbuotojus, socialistinei santvarkai atsidavusius valdžius. Žuvusių tarybinių žmonių vardai aukso raidėmis turi būti įrašyti į Duokiškio apylinkės darbo žmonių kovos už Tarybų valdžią istoriją, tuos vardus privalo gerai žinoti kiekvienas besimokantis jaunuolis, mergina.

Taigi, sutinkant mūsų partijos, mūsų Tarybų valdžios 40-mečių yra apie ką kalbėti ir Duokiškyje, tik reikia nuosirdžiai dirbti surenkant, o vėliau skoningai apiforminant visą revoliucinę medžiagą. Apie tai labai rimtai privalo pagaltoti Duokiškio vidurinės mokyklos mokytojų kolektyvas, kuriam partija ir Tarybų valdžia patikėjo mūsų jaunimo auklėjimą, kuris turi būti komunizmo idėjų skleidėju apylinkės dirbančiųjų tarpe.

S. Petraltis

K. Stankevičius

Albertas Lukšys

no vaikams mašinistas. — Čia jie trombuojami ir oro spaudimu vamzdžiais keliauja tiesiog į pakurą. Anksčiau spalius vežtojo vagonėliu darbininkai, versdavo juos į pakurą, o dabar užtenka pasukti šilą, va, rankeną, ir spalių ciklonas veikia... Sunku ir apsaityti, kokia iš to nauda! Atsipalaidavo trijų darbininkų rankos, ir, pažūrėkit, koks švarumėlis aplinkui — nebeliko spalių, dulkių, kurios užteršdavo orą, nuguldavo veidus, mašinių dulis, ištaisais kaspinais pakibdavo kiekvtename kampe...

Susižavėję vaikai klausėsi mašinisto pasakojimo, su pagarba žiūrėjo į žmogų, kurio kiekvienam rankos judesui nuolankiai paklusdavo šis nuostabus milžinas — fabriko įėjainė.

— Gera dabar dirbti fabrike, švaru, viskas automatizuota, — kalbėjo mašinistas Lukšys. — Tarybų valdžia rūpinasi, kad darbininkams kasdien būtų geriau. Ne taip buvo, kai aš čia pradėjau dirbti 1937 metais...

— Ar iš pat pradžių, dėde, dirbote prie mašinių? — paklausė Vytu-

Į pagalbą kolūķių mechanizatoriams

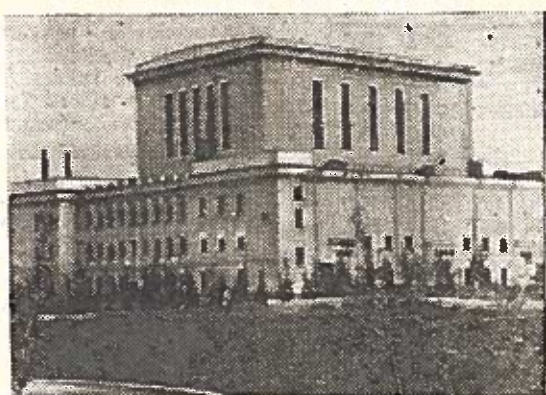
Mūsų respublikos kolūķiuose kartais prastovi traktoriai „DT-54“ ir „STZ-NATI“ dėl to, kad nusidėvi vikšrų grandys.

Dabar Lietuvos TSR Žemės ūkio ministerijos specialistai apibendrinę pirmųjų remonto-technikos stočių patyrimą, kurios sugėbėjo prailginti vikšrų grandžių darbo laiką.

Sėkmingai pradėjo restauruoti vikšrus Širvintų, Rūdiškių, Eišiškių, Kupiškio ir kitų remonto-technikos stočių mechanizatoriai.

Smulkias instrukcijas nurodymus šiuo klausimu ministerija išsiuntė visoms remonto-technikos stotims, kurios turi padėti kolūķių mechanizatoriams restauruojant vikšrų grandis.

Nauja, atominė

Neseniai stojo į rikiuotę naujos tarybinės atominės elektros stoties 100 tūkstančių kilovatų galingumo pirmoji eilė. Pilnas šios stoties galingumas bus 600 tūkstančių kilovatų.

Nuotraukoje: viršuje — pastatas, kuriame patalpintas elektros stoties reaktorius; apačioje — naujas atominės stoties valdymo pultas.

SU LIAUDIMI

50 metų — pusės amžiaus slenkstis. Tikriausiai nėra pasaulyje žmogaus, kuris, peržengdamas šį slenkstį, valandėlei nestabtelėtų, neatsi- gręžtų atgal ir nepaklaustų savęs: „Ar tuo keliu aš atėjau iki čia, kurį buvau užsibrėžęs, vos įžen- gęs į jį?“

Tai, tur būt, jaučia šiandien ir visiems mums pažįstamas, mylimas Lietuvos

TSR nusipelnusio Vals- tybinio dainų ir šokių liaudies ansamblio me- no vadovas, TSRS liaudies aristas kompozito- rius Jonas Švedas, ku- ris peržvelgia savo 50 metų kelią.

...Dusliai gaudžia var- gonai Ylakių bažnyčioje. Ne viena moterėlė pakelta akis į viršų, stengdamasi pamatyti, kas čia taip „mandriai išraito gadzinkas“. Gi ant viškų už klavišų — Yla- kių mokyklos mokinys, vargonininko padėjėjas Švedų Jonukas.

Netrukus jaunuolis palenka į Klaipeidos muzikos mokyklą, ku- riai vadovavo įžymus kompozitorius S. Šim- kus. Čia jis susipažįsta su muzikos pagrindais, alkaklaidai pučia tramboną. Kartu jis nepamiršta dar vaikystėje pamėgtų švilpynių. Aistringo senovinių liaudies inst- rumentų rinkėjo Juozo Žilevičiaus raginami, vi- si mokyklos studentai

kydamas juos groti liaudies instrumentais.

Ir štai, pagaliau, 1940- ieji metai. Kartu su Tar- rybų valdžios paskel- bimu atsiveria plačios perspektyvos liaudies meno vystymuisi. J. Švedui pavedama orga- nizuoti filharmonijoje Valstybinį dainų ir šo- kių liaudies ansamblių. Su didele energija liau- dies menininkas imasi šio uždavinio.

Jis važinėja po visą Lietuvą, ieškodama mu- zikantų-entuziastų, kar- tu su meistras kurla naujus liaudies instru- mentus. Nuo to laiko iki šiol ansamblyje at- menamos dvi datos: 1941 metų sausio 2 — pirmoji repeticija, 1941 metų vasario 23 — pir- masis koncertas.

...Daug metų prabėgo nuo tos dienos. Sunku išskaičiuoti visus šio ansamblio koncertus, atliktus kūrinius, sunku surasti Lietuvoje rajoną, kuriame nebūtų gastro liavęs šis kolektyvas, ilgai tektų vardinti Tar- rybų Sąjungos miestus, kur jis pasirodė.

J. Švedo neišsenka- mos energijos visada pakanka ne tik vado- vauti liaudies ansamb- liui, bet ir turtinti mūsų muzikinį lobyrą naujais kūriniiais, ruošti LTSR Valstybinėje konservato- rijoje naujus muzikus, skleisti tarybinę lietu- vių muziką plačiose darbo žmonių masėse.

Z. Serapinas

O po to, kada nelai- mingieji jau buvo sušaudyti, atsistojęs vi- duryje Kamajų ant stali- nės pats dvarininkas pardavinėjo nužudytųjų drabužius, indus, kas po ranka pakliuvo.

...Jau buvo vėlyvas vakaras, kai šautuvų buožėlių smūgiai į duris priklėdė iš miego Rudo- kų šeimą.

— Atidaryk greičiau, o ne—tai viską pele- nais paleistimei—kimda- mas rėkė Judikevičius. — Užtenka! Prisisrėbei raudonųjų košės. Dabar mes tave kilaip pavai- šinsime!

Sustingo iš siaubo Rudokienės širdis, su- kliko nesavu balsu vai- kai, kada sužvėrėję budeliai Judikevičius, Čepukas ir dar du kiti išvedė iš namų Juozą. Galvėje stovėjo dar trys suimtieji. Pažino juos Rudokas: tai buvo Grumbinas iš Meliūnų kaimo, Vilys Kostas iš Naujasodės ir kamajiškis komjaunuolis Pupelis Jonas. Grįžtelėjo dar sykį Rudokas į namų pusę, bet Čepukas šau- tuvo buožės smūgiu į nugarą privertė jį pajū- dėti iš vietos.

Išsipildė budelio Jur- gio Judikevičiaus žo- džiai: fašistų batlai- žiams—vietiniams bur- žuaziniams nacionalis- tams Kamajuose buvo „darbo“ iki kaklo. Vals- čiaus daržinė, apgriuvu- sio namo rūšys buvo prikišti suimtųjų. Nel- galai juos telaikė. Norė- dami įsisteikti savo šei-

mininkams — hitlerinin- kams, žudikai, vadovau- jami Samulėno, Judike- vičiaus ir Čepuko, jau 1941 metų liepos 2 die- ną nuvedė grupę suim- tųjų į Kamajų šilą.

Dar niekuomet tokių siaubingų ir baisių va- landų nematė senasis miškas. Su pasigardžia- vimu Jonas Čepukas ir kiti budeliai šaudė nie- kuo nekaltus žmones, o matydami dar bent vie- ną pusgyvį, pribalgda- vo jį šautuvų buožėmis.

Bet budeliams žmo- nių kraujo ir ašarų vis dar buvo mažai. Dar te- begaravo pakelta Ka- majų šilo velėna, po kuria nacionalistiniai banditai pakišo savo pir- mąslas aukas, o Čepu- kas, Judikevičius, Sa-

Baltaraiščiai puola prie nelaimingųjų žmo- nių: vieni juos daužo šautuvų buožėmis, kiti užmauna ant galvų ki- birus ir liepia bėgti. Vėl girdisi klyksmas, parkrintančių dejavimai. Ant kalnelio stovėdamas Čepukas abejingai už- sidgega popirosą ir išsi- traukia iš kaburo pisto- letą...

Tokius myli ir naujieji šeimnininkai

Jau daug laiko praėjo nuo tų siaubingų dienų, kada Čepuko vadovauja- mi buržuaziniai naciona- listai šaudė žmones Ka- majų šile, padėjo vokie- čiams deginti Millūnus, gaudė jaunimą katargos darbams į Vokietiją.

J. Kalvaitis
KAS JIS?

mulėnas ir kilį į juos panašūs vėl siaulėjo Kamajų miestelyje. Vi- są savo įtūžimą ir ne- apykantą tarybinę val- džiai jie išlejo ant žydų tautybės asmenų.

...Negailėtingai ke- pina vidurdienio saulė. Medžiai ir žolė susi- traukė nuo karščio. Visi, kas gyvi, ieško pavėsio. O Kamajų aikštėje ani įkaitusio grindinio su- klupdyta žmonių minia. Kaip aviganiai šunys siuva aplink ballaraiš- čiai, saugo, kad nelai- mingiesiems kas nepa- duotų duonos riekelės, neišilestų vandens puo- delio. Uoliausias iš jų — Čepukas. Jo įsakymus vykdo ir kilį. Neveltui juk tiek „pasitarnavo“ naujiesiems šeimnin- kams—hitleriniams gro- bikams. Pasitikėdami paukštino jį — šiandien Čepukas grupės vadas.

— Stoti!—surinka jis gyvulišku balsu. Sun- kliai keliasi nuo grindio- nio seniai, moterys, ver- kia vaikai. Prie vieno pražilusia galva senio, kuris niekaip negali ati- tiesti nutirpusių kojų, kaip lūšis vienu šuoliu prišoko Čepukas, trink- teli sausas pistoleto šū- vis ir kraujas nudažo pilkus gatvės akmenis.

— Žinosit, kaip rei- kia vykdyti įsakymus, — iškošia budelis pro dan- tis.

Kolona pajuda į pa- kalnę. Bet kas tai? Čepu- kas vėl suslabdo vi- sus, o kelis savo padė- jėjus pasiunčia į kai- myninius kiemus. Su- imtieji bailiai dairosi aplink, nežinodami, kas jų laukia.

— Vos tik septynis kibirus tesurinkome, ponas vade!—uždusda- mas raportuoja Čepu- kui Aleksiejus.

— Tam kartui užteks, — nusijuokia šis ir šū- ktelį:—Parodykite jiems vyrai, kaip reikia žaisti „gužučių“.

Su Tarybinės armijos pairankų griausmu žiur- kės vėl pradėjo

lįsti į urvus. Vieni lin- do čia pat, kiti spruko užstienin. Tokį patiki- mesnį urvą surado sau ir Čepukas: iš pradžių Vakarų Vokietija, pir- mosios pažintys su jan- kiats, taip labai mėgs- tantais knaisiotis Pa- baltijo tautų šiukšlių dėžėje ir išsitraukti tuos, kurie jiems gali neprie- kaištingai tarnauti. Čepukas kaip tik tokiu ir pasirodė, neslėpdamas savo praeties (ji labai patinka jankiams), jis papasakojo visus savo „žygius“, pareiškė, jog ištikimai tarnaus nau- jiems šeimnininkams, nors jie ir mažiausią trupinį nuo savo slalo numestų. Greil atsirado reikiami dokumentai, ir Čepukas labai saugiai pasijuto Kanadoje, To- ronto mieste. Greit ir

čia susirado draugų, pa- našių į jį. Pakeitęs pis- toletą į amžiną plunks- ną, pradėjo rašinėti straipsnius į vietos bur- žuazinius laikraštapa- lius, sakyti prakalbas salūnuose, į kuriuos susirinkdavo visos lie- tuvių tautos į šiukšlių dėžę išmestos atmatos Kanadoje. Po kiek lai- ko net giminėms į Ka- majus laišką atrašė ir stuntinį atsuntė. „Šiur, žiūrėkite, koks aš ge- ras, koks turtingas!“

Bet kamajiškiai turi ge- rą aiminį. Jie labai gerai žino, kas yra iš tikrųjų „gerbiamas ponas“ Čepukas ir kas yra tie naujieji šeimnininkai, ku- rie, nesitverdami pyk- čiu, grėžia dantimis, gniauzia Korėjoje, Viet- name, Egipte, Vengri- joje, Alžyre nekaltų žmonių krauju suteptas rankas. Žino tai gerai ir visa lietuvių tauta, lais- vanoriškai pasirinkusi tarybinio gyvenimo ke- lią.

(Pabaiga. Pradžia Nr. 76)

Mūsų medžiagos pėdsakais

„Trūksta švaros“

Tokio pavadinimo korespondencijoje, til- pustoje „Po Spalio vė- liava“ šių metų Nr.72 (1710), buvo rašoma, kad Kamajėlių pieno priėmimo punkte nesit- laikoma būtiniausių sa-

nitarinių—higieninių tai- syklių.

Atsakydamas į kritiką, Salų sviesto gamyklos direktorius drg. Kamaro- vas pranešė, kad faktai patvirtino. Punkto ve- dėjas perspėtas. Šiuo metu padėtis ištaisyla.

— mašinistas

kas. — Kur tau... Atėjau aš čia, kai fabriką tik statyti pradėjo. Mano gimtinėje visas turtas tebuvo iš arų žemės, o lokiems—visi mokslai pas buožes. Ne taip, kaip jums šiandien. Mokėjau griovius kasti, akmenis nešioti, molį minkyti... Bet ir fabri- kas prie buržuazijos te- buvo tik prasta dirbtu- vėlė su vienu motoriu- ku, kuris suko dešimtį brukimo ratelių, myna- mąją... Visa kita ran- kom dirbome, sveikatos negailėdami duoną pei- nēm. Tik darbininkų valdžia įkūrė čia likrą fabriką, tokį, kaip dabar

matote, šiuos įrengimus pastatė. Augo fabrikas, augom ir mes, darbi- nininkai. Mane vis iraukė prie mašinų. Dirbau sargu, lokomobilio pe- kurlu, o dabar štai— mašinistu. Ar nori būti mašinistu?—staiga pak- lausė dėdė Lukšys Ka- ztuką, kuris žibančtomis akimis klausėsi pasa- kojimo.

— Labai noriu, dė- de...

— O, tau nereikės juo mokytis pusę am- žiaus, kaip man!—nusi- juokė pasakotojas.—Aš gi buvau bemokslis... Kad ne Tarybos, gal ir šiandien molį minky- čiau... Myltime mes sa-

Albertas Lukšys.

vo valdžią, o ji mus. Štai ji mane žmogumi padarė, už gerą darbą nei medalį prie krūtinės prisegė. O buržujai už vieną žodį iš darbo vijo, į kalėjimą sodino...

Baigėsi pamaina. Se- nasis mašinistas Alber- tas Lukšys, vaikų būrio apsuptas išėjo į fabriko kiemą.

— Pažūrėkite tik,—

Dail. N. Petručio pieš.

ranka parodė vaikams į visas puses nutleistas aukštos įtampos elektros laidų linijas,—Spalio šventėms apylinkės kolūkiečių namuose su- žibė Iljičiaus lemputės... Ar jūs žinote, kokia tuomet man bus laimė paleisti jėgainę ir jas uždegti?!

P. Milaknis

Panemunėlio linų apdirbimo fabrikas

PO SPALIO VĒLIAVA

4 psl. 1958 m. rugsėjo 27 d.

Maskva. Pirmosios valstybinės guolių gamyklos kolektyvas įsijungė į socialistines lenktynes Didžiojo Spalio 41-ųjų metų garbei.

Nuotraukoje: surinkėjas A. G. Gurkovas, nuolat viršijantis gamybines užduotis.

V. Sobolevo (TASS) nuotr.

LAIŠKAI IŠ MOKYKLŲ

IDOMUS SUSITIKIMAS MOKYKLOJE

Rugsėjo 23 d. po pamokų Kamajų vidurinės mokyklos moksleiviai susirinko į salę. Mokyklos direktorius drg. Rudokas susirinkusiems pranešė:

— Dabar, mokiniai, girdėsite seno revoliucionieriaus — pagrindininko, 1917 metų revoliucijos dalyvio draugo Žuravliovo pasakojimą apie Tarybų valdžios įsikūrimą mūsų šalyje. Nors mes jau daug ką žinome iš istorijos ir pasakojimų, tačiau buvo dar įdomiau išgirsti paties revoliucijos dalyvio žodžius.

Iš senojo revoliucionieriaus lūpų išgirdome daug nauja ir neįprasta. Jis mums papasakojo apie sunkius savo vaikystės metus, apie pavojingą ir atsakingą pagrindininkų darbą.

Drg. Žuravliovas pailkėjo mums gerai mokytis ir su naujais laimėjimais sutikti Tarybų Lietuvos 40-ųjų.

V. Baršauskas

EISMO SAUGUMO SAVAITĖS DIENOMIS

Duokiškio vidurinėje mokykloje vyko mokslivų susirinkimai, kuriuose buvo nagrinėjami įvairūs eismo saugumo klausimai, skaitomos paskaitos. Apie šios savaitės reikšmę plačiai papasakojo mokytojas Augulis.

V. Remelkis

TARP TAUTINĖ Apšvalga

Amerikos propagandą, suvesdama Suvienytyjų Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos XIII sesijos darbo pirmosios savaitės rezultatus, guodžiasi tuo, kad JAV „pasiekė pirmąsias dvi pergalas“ — pratempė savo statytinį libanietį Šarį Maliką į Asamblėjos pirmininko postą ir pasistengė, kad Generalinis komitetas atidėtų vieneriems metams Kinijos Liaudies Respublikos pagrįstus teisių atkūrimo Suvienytyjų Nacijų Organizacijoje klausimo svarstymą. Tačiau jeigu Amerikos politikos propagandininkai realiai žiūrėtų į reiškinį, tai jie turėtų, kaip kad senovės karvedys Piras, sušukti: „Dar viena tokia pergalė, ir aš liksiu be kariuomenės“.

Iš tikrųjų, vadinamasis „Libano atstovas“ Malikas anaipol neatstovauja nei libanietų tautai, ne kitoms arabų tautoms. „Prieš Maliką, pareiškė žymus Libano veikėjas, — dauguma jo nacijos, kuri net nori perduoti jį teismui už tai, ką jis padarė per pastaruosius dvejus metus“.

Daugiau negu apgalvėta atrodo Amerikos „pergalė“ ir Kinijos atstovavimo Suvienytyjų Nacijų Organizacijoje klausimu. Net laikraštis „Nijork Herald Tribiun“, kuris paprastai pritarinėja Dalesui, yra priverstas pripažinti, kad JAV avantūristinės politikos liaudies Kinijos atžvilgiu neremia „sąjungtininkai, neutralai, Amerikos spauda ir de-

Talkos programa ir karo programa

mokratinė opozicija, kuri šiuo metu kritiškiausiai vertina vyriausybės politiką“. Tas pats laikraštis, rašydamas apie eilinių amerikiečių laiškus JAV kongreso nariams, pažymi, kad vienam laišku, kuriame remiama vyriausybės, tenka 20, 30, o kartais ir 50 laišku, kuriuose griežtai smerkiamos JAV avantūristinės Toluosiuose Rytuose.

Platieji užsienio visuomenės sluoksniai griežtai pasmerkė ir Amerikos užsienio politikos „programą“, kurią Dalesas pateikė SNO Generalinės Asamblėjos sesijoje. Daleso kalba, gausi šmeižikiškų užpuolių prieš TSRS, Kiniją ir kitas socialistines šalis, parodė, kad JAV valdantieji sluoksniai visiškai nenori pašalinti karo grėsmės Toluosiuose Rytuose, išvesti savo kariuomenės iš Libano, išspręsti tokių aktualių dabarties klausimų, kaip nusiginklavimas, branduolinio ginklo bandymų nutraukimas.

Amerikos vadovai nenori blaiviai žiūrėti į susidariusią pasaulyje padėtį ir atkakliai toliau „balansuoja prie karo ribos“. Kiek mažai jie skaitosi su tautų reikalavimais padaryti galą ginklų žvanginimo politikai ir imtis taikiai reguliuoti neišspręstas problemas, matyti ir iš to fakto, kad JAV vyriausybė grąžino, kaip tariamai „neprilmtiną“,

N. Chruščiovo rugsėjo 19 dienos laišką Eizenhaueriui. Štame laiške pasakyta rūsti tiesa, kad agresyvi JAV politika liaudies Kinijos atžvilgiu pasiatė pasaulį

prie karinės katastrofos ribos, ir karinių avantūristų mėgėjai įspėjami dėl pavojaus, į kurį jie stumia visą pasaulį ir patys save. Laiške pabrėžiama, kad pašalinti įtemptą padėtį Toluosiuose Rytuose galima tik ia sąlyga, kad visa Amerikos kariuomenė bus išvesta iš Taivania ir iš Taivania sąsaurio.

Smerkdami sužulėjusius Amerikos avantūristus, visi geros valios žmonės karštai remia tikrą Tarybų Sąjungos vyriausybės taikos programą, išdėstytą N. Chruščiovo laiškuose Eizenhaueriui ir Tarybų Sąjungos pasiūlymuose SNO Generalinės Asamblėjos sesijai. Tarybų Sąjungos delegacijos vadovas A. Gromyko pateikė Generalinės Asamblėjos sesijai pasiūlymus, kurių įgyvendinimas būtų nepaprastai svarbus žingsnis į tvirtą taiką. Šiuose pasiūlymuose numatoma, visų pirma, besąlygiškai nutraukti branduolinio ginklo bandymus, uždrausti naudoti kosminę erdvę kariuomenės tikslams, kartu likvidavus visas užsienio karines bazes svetimos teritorijose, sumažinti valstybių karinius biudžetus.

Priešindami tarybinės taikos programos priėmimui, JAV valdantieji sluoksniai didina izoliaciją, į kurią jie pateko dėl savo agresyvių politikos.

Grūdai — mūsų turtas, saugokime juos nuo gaisrų

Nuimti kolūkinį derlių kaip galima trumpesniu laiku, apsaugoti jį — svarbus ūkinis uždavinys. Sėkmingam šio uždavinio išsprendimui didelę reikšmę turi derliaus apsaugos organizavimas, priešgaisrinis taisyklių prisilaikymas.

Gaisrai, įvykę derliaus nuėmimo metu, lūdi ja, kad pagrindinė jų kilmės priežastis yra neprilaikymas elementarių priešgaisrinės apsaugos taisyklių laukuose ir kūlimo vietose.

Gaisro kilmės pavojus kūlimo vietose susidarė šiuo atveju, jeigu traktorių išmetamieji vamzdžiai nebus aprūpinti specialiais prietaisais, užlaikančiais kibirkštis. Labiausiai prieinamas ir paplites įrengimas, apsaugojantis nuo kibirkščių išlekimo iš traktorių išmetamųjų vamzdžių, yra paprasta statinė, pusiau užpildyta vandeniu. Ant traktoriaus išmetamojo vamzdžio uždėdama specialiai išlenktas geležinis vamzdis, kurio antras galas įleidžiamas į statinę su vandeniu.

Traktorių ir kitų vidaus degimo variklių užtaisymą būtina atlikti tik esant sustabdytam motorui.

Aikšielė apie traktorių turi būti

nuvalyta nuo augmeninės dangos ir šiaudų.

Traktoriai, kombainai, automašinos gali būti prileisti prie darbo kūlimo aikštelėse tik po to, kai jie bus pilnai paruošti šiam reikalui — aprūpinti visais reikalingais įrengimais ir gaisro gesinimo priemonėmis.

Kūlimas nakties metu tose vietose, kur nėra elektros apšvietimo, gali būti organizuotas panaudojant apšvietimui „šikšnosparnio“ tipo žibintus, prišvitintus ant stulpų 2-3 metrų aukštyje ir pastatytus ne arčiau, kaip 5 m nuo javų stirtų ir šiaudų kūgių.

Rūkymui turi būti išskirta specialinė vieta, ne arčiau, kaip 30 metrų nuo kūlimo vietos.

Būtina, kad kiekviena kūlimo aikštelė kūlimo metu būtų aprūpinta rankiniu priešgaisrinio siurbliu, 2-3 statinėm su vandeniu, 6-7 kibirais ir kastuvais.

Griežtas aukščiau nurodytų priešgaisrinės apsaugos reikalavimų prisilaikymas kūlimo vietose užtikrins derliaus apsaugą nuo gaisrų.

P. Jakubka

Reakcijos puolimas Vakarų Europoje

Įtempta padėtis Toluosiuose ir Artimuosiuose Rytuose, susidarusi dėl agresyvių imperialistinių valstybių politikos, negali atitraukti tautų dėmesio nuo pavojingų taikai ir demokratijai įvykių Vakarų Europoje. Tai visų pirma stiprėjanti reakcija Prancūzijoje ir Vokietijos Federatyvinėje Respublikoje.

Prancūzija šiuo metu yra visos lautos apklausos (referendumo) naujosios konstitucijos klausimu išvakarėse. Konstitucijos projekte numatoma, kaip pažymėjo draugas N. Chruščiovas atsakymuose į „Pravdos“ laikraščio redakcijos klausimus, suteikti valstybės vadovui, prezidentui, visai apimančius diktatoriškus įgaliojimus. Kitais žodžiais, Prancūzijos valdantieji sluoksniai ketina įvesti šalyje iš esmės fašistinį režimą. Tai suprasdami, Prancūzijos darbo žmonės, didvyriškosios Prancūzijos Komunistų partijos vadovaujami, mobilizuoja visas savo jėgas, kad rugsėjo 28 d., kai įvyks referendumas, sužlugdytų reakcijos pinkles ir išgelbėtų demokratinius liaudies iškovojimus.

Įvykių Prancūzijoje yra glaudžiai susiję su bendra padėtimi Vakarų Europoje, visų pirma Vakarų Vokietijoje. Čia reakcinėms jėgoms pavyko pasiekti laikiną laimėjimą. Jos slopina visas demokratines Vakarų Vokietijos jėgas ir veda šalį fašizmo ir ruošimosi karui keliu. Šiuo atžvilgiu ypatingą reikšmę įgauna neseniai įvykęs Prancūzijos vy-

riausybės vadovo de Gollo susitikimas su Vakarų Vokietijos kancleriu Adenaueriu. Šis susitikimas, kaip vaizdingai išsireiškė N. Chruščiovas, rodo, kad Vakarų Vokietija mėgina prikabinti Prancūziją prie vokiečių tanko ir vilkti ją į žygį prieš Rytus.

Reakcinių elementų pinklių prieš taiką ir demokratiją stiprėjimas Prancūzijoje ir Vakarų Vokietijoje rodo vis dėlto ne jų jėgą, o didėjančią jų silpnumą. Tai nurodydamas, draugas Chruščiovas pabrėžė: „Seniai nugrimzdo į praeitį tie laikai, kai Hitleris ir Musolinis galėdavo drįsti tiesiog siekti režimų pakeitimo kai kuriose Europos valstybėse. Galingoji taikos ir demokratijos stovykla mūsų laikais daro vis didesnę įtaką tarptautinei padėčiai, ir reakcijos jėgoms darosi vis sunkiau ir sunkiau įgyvendinti savo planus, jų tarpe planus sudaryti Europoje naujus agresijos ir karo židinius“.

Į reakcijos jėgų puolimą Prancūzijoje ir Vakarų Vokietijoje visi šių šalių patriotai atsako tvirtai kovodami už taiką ir demokratines laisves, stiprindami savo gretų vienybę.

S. Ivanovas

Redaktorius Z. LAPINSKAS

„Socializmo keliu“ kolūkių valdyba reiškia gilią užuojautą zootechnikai

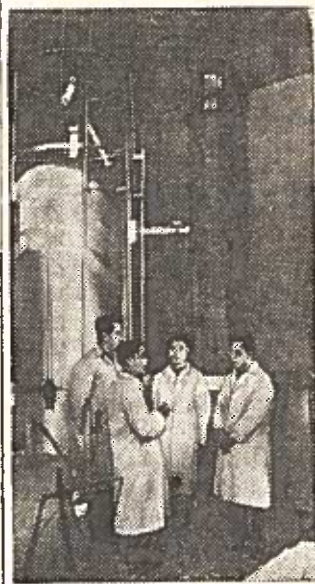
Mikalkėnienė

Joana

dėl jos sūnelio mirties.

Visi asmenys, padavę pareiškimus įstoti į medicinos seserų kursus, š. m. spalio mėn. 1 d. 17 val. renkasi rajono ligoninėje su reikiamais dokumentais.

Raudonojo Kryžiaus Draugijos Rokiškio rajono komiteto pirmininkas

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Aukšto slėgimo elektrostatinis greitintojas, sukonstruotas ir pastatytas kinų mokslininkų, inžinierių ir technikų.

Sinchua agentūros nuotrauka.

Rokiškio naftos bazės statybos aikštelėi reikalingi įvairūs darbininkai.

Atlyginimas — vienetinis ir pagal sutartį. Kreiptis į statybos aikštelę darbo laiku.